232. Östra Stenby kyrka, Östkinds hd.

Pl. LXXXIV. Fig. 1.

Litteratur: W. 44; P. A. Säve, *ATS.* II, s. 99, teckn.; *Reseber.* 1862, s. 44, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 148, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 37, teckn.

Runstenen, som anträffades i kyrktornets grund vid tornets ombyggnad 1858—60, sitter inmurad i södra korsarmens inre västra vägg längst åt söder.

Ämnet är röd granit. Höjden över golvet är 95 cm; största bredden 70 cm. Slingans bredd är i allmänhet 7—8 cm.

Inskriften är delvis svårläst, särskilt dess andra namn **ulf**; **u** har en trekantig skada mitt på insidan av bistaven, som föranlett Säve att läsa **r**; uti **l** är bistaven klar till en avsats, som är högre än densamma, och på denna avsats fortsättes den av en skada, som av Säve tagits för bistav till **u**. Efter **þiʀ** finnes intet skiljetecken, emedan en korsande slinga skiljer det från **litu**, vars runor börja litet under slinglinien. I **rasa** saknas övre strecket i **r**. Mellan **tsin** och **þansa** finnes intet skiljetecken; av **þansa** står **sa** på mitten av den orm, som korsar den ringformiga slingan framför inskriftens början och vars hals innehåller prep. **eftiʀ**, vars **e** har en strecklik prick; måhända följes **eftiʀ** av tvenne kolon, av vilka det senare kanske skall hänföras till **þansa**. På den andra ormen följer **biruiþ · faþur sin**; i **b** äro bistavarne skilda från stavens ändar och från varandra på mitten; **u** i **faþur** är vänderuna. Efter **biruiþ** tyckes en punkt finnas nära huvudslingan; däremot finnes intet kors framför fader och troligen ingen punkt efter **faþur**, liksom ej heller efter **sin**.

Inskriften är alltså följande:

Ringen: **akuti : auk : ulf : þiʀ litu : rasa : tsin þan** Nedre ormen: **sa : eftiʀ :** Övre ormen: **biruiþ · faþur sin**
5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Namnet **akuti** förekommer i ack. **akuta** Ög. 190 Nybble och nom. **akuti** Blista, Sorunda sn, Södml., **okuti** B. 638, L. 719, D. I, 105 Norby, Vårfrukyrka sn, Uppl. Till detta namn hör ock *Tuvo Aughutysun* 1302, som O. Nielsen, Oldd. Personnavne, anför under *Agti*. Ristningen **okuti** tyder på nasalerat *a*.

Ristningen **tsin** för *stēn* förekommer ock Ög. 225 Högtomta, 226 Lönnebro, och jfr **tsinar** Ög. 231 Ö. Stenby.

Namnet **biruiþ** motsvarar fsv. *Bærghvidh*: *Berghwidus de Hirixæter* Ög. SD. IV, 341 (1333), som kallas *Bierwither* SRP. n. 1843, *Bierwidher* n. 1852.

Översättning: Agute och Ulf de läto resa denna sten efter Bergvid, sin fader.